

ningen ved lige, navnlig for Fødevarernes Vedkommende. Derfor tror jeg, at Ernæringsraadet og Regeringen maa se efter, om de maaske kunde hjælpe paa en Del af den Misère, som der vil blive indenfor Husmandsstanden, ved at skaffe Korn til deres Besætninger, saa at de kan være bedre rustede til Fortsættelse af Bedriften.

Baadé det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) og det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen) sagde, at Husmændene var noget prikne med Hensyn til at modtage direkte Hjælp fra Samfundet. Ja, det kan nok være i visse Tilfælde, men hvorfor skulde Husmændene være mere eller mindre prikne i den Henseende? De forskellige Grene af Landbruget faar som Helhed en ikke lille Understøttelse fra Samfundets fælles Kasse til forskellige Formaal; naar der er Nød til Stede, hjælper Samfundet. Jeg hørte, at det ærede Medlem fra Lejre i Gaar lyste efter en Samfundshjælp til Husmændene, fordi han ansaa det for nødvendigt, at de fik et Hovedkontor i København, og Understøttelsen skulde gaa til Oprettelsen af lette Kontor. Der er mange andre Samfundsklasser, der har Hovedkontor i København, f. Eks. de forskellige Fagforeninger; og hvad vilde Lovgivningsmagten og Regeringen sige, hvis disse Sammenslutninger forlangte Samfundets Hjælp til Fremme af deres private Formaal? og det maatte man jo sige, at et saadant Kontor for en stor Del vilde være. Jeg tror ikke, at en saadan Understøttelse vilde blive givet. Husmandsorganisationerne faar Hjælp af Samfundet paa mange forskellige Omraader, og det mener jeg er rigtigt, det er et Samfundsgode, at Husmændene faar Hjælp til deres forskellige Formaal, til Rejser, til Opdyrkning af deres Jorder og lignende, og man skal ikke blive ved med at tale om, at Husmændene i Almindelighed er mere prikne end andre med Hensyn til Modtagelse af Hjælp af Samfundet. Naar de er i Trang, har de intet andet Sted at ty til.

Jeg mener, man skal søge at finde Midler til at komme Husmandsstanden som Helhed til Hjælp fra Samfundets Kasse, fordi jeg ved de Rejser, jeg jævnlig foretager omkring paa de gamle Husmandsbrug, sporer Udsigt til, at der her vil komme Smalhans, og at det vil knibe for Hus-

mændene med at føre deres Bedrift igennem. Bedst vil Husmændene kunne hjælpes ved den Mulighed, Regeringen har ved Kornordningen til at opkøbe Korn, hvis der er et Overskud ud over det, der bliver afleveret, og dette Korn kunde Regeringen sælge til Husmandsbrugene; for at de kunde holde deres Bedrift i Gang og derved skaffe mere Mad til Samfundets Husholdning, idet de da kan holde mere Kvæg, end de ellers vilde være i Stand til, naar de ikke faar Foderkorn at købe. Jeg tror, det vil være den bedste Hjælp, hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at Husmændene ikke gerne vil modtage direkte Pengehjælp, hvad jeg dog har set, at de i mange Tilfælde har gjort. Jeg har endog set, at Statshusmænd ikke har været bange for at henvende sig til Hjelpekassen, fordi de har trængt dertil. Og jeg kan nævne et bestemt Tilfælde. I en Kommune, hvor jeg er godt kendt, meldte sig i Fjor Vinter hver Maaned 15 Statshusmænd, og de modtog hver Maaned deres 10 Kr. for at leve. Det tyder da ikke paa, at de skulde være mere prikne med Hensyn til at modtage Hjælp fra Samfundet end andre.

Der er et andet Forhold, jeg vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa. Samfundet hjælper Husmandsstanden, hvad jeg tror er rigtigt, ved at hjælpe til Oprettelsen af flere Husmands-lodder. Det er snart en halv Menneskealder siden, Samfundet saa det formaalstjenlige i at faa Husmandsbrug oprettet, og selv om det i enkelte Tilfælde er gaaet galt, har det kun været i meget faa Tilfælde. Jeg hørte i Gaar af den højtærede Finansminister, at det var i ganske faa Tilfælde, at Statshusmændene ikke kunde betale deres Renter, saa at Staten havde maattet skride ind og sætte Statshusmanden fra sit Brug for at faa Renterne inddrevet. Jeg har ogsaa den Erfaring, at det kun i faa Tilfælde har slaaet fejl, idet det ikke har været den rette Mand, der er blevet sat til et Statshusmandsbrug, hvad der let kan ske. Man ser i visse Tilfælde, at en eller anden Tjenestekarl paa Landet bliver anset af sin Husbond for at være ret kvalificeret til at opnaa et Husmandsbrug, idet han har været en dygtig Karl, saa længe han tjente, saa længe han var under Ledelse; men at han, naar han skulde staa paa egne Ben, selv sørge for sin Bedrift og selv lægge sit Budget,